

תלמודו בידו

דף כו עמוד ב

- א] כיצד יתכן תנא שסובר שנאספו לפייס חמש פעמים ביום ?**
- ב] כיצד קרבן התמיד קרב על ידי תשעה כהנים, עשרה, אחד עשר או שנים עשר ?**
- ג] מתי ניסכו את המים בכל יום מחג הסוכות ?**
- ד] כמה כהנים צריכים להולכת שני גזירי עצים על המערכה, ומניין ?**

- א] סובר שיש פייס לעבודת המחתה והבאת גחלים למזבח הפנימי להקטיר עליהן קטורת]. שלא כר' יהודה שלא היו מפייסים לכך, אלא העומד מימין למקטיר זוכה בה. וסובר שפייסו על העלאת האברים מן הכבש לראש המזבח. שלא כר"א בן יעקב, שהזוכה בהולכת אבר מסוים לכבש חוזר ומעלהו.**
- ב] תשעה: ביום חול. חמשה לנתחים שונים, ארבעה לקרביים, לסולת, לחביתין וליין. עשרה: בסוכות. ומלבד תשעת הכהנים הנ"ל, כהן נוסף מעלה מים לניסוך. אחד עשר: בשבת. ששני כהנים נוספים מוליכים שני בזיכי לבונה של לחם הפנים. וכן תמיד של בין הערבים כל יום, צריכים עוד שנים לשני גזירי עצים. שנים עשר: שבת שבחג סוכות. שני כהנים נוספים ללבונה, ואחד לניסוך המים. שלשה עשר: לר' יהודה, כנ"ל וכהן נוסף מעלה את האברים מן הכבש לראש המזבח.**
- ג] בתמיד של שחר, ולא בתמיד של בין הערבים. - אומרים לכהן המנסך את המים להגביה ידיו בשעת הניסוך, כדי שייראה העירוני לתוך הספל שעל המזבח [שאינו צדוקי, שהם כופרים במצות ניסוך המים].**
- ד] של שחר: כהן אחד, שנאמר "ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר". של בין הערבים: שני כהנים, שנאמר בלשון רבים "וערכו עצים על האש". ואף שנאמר בשל שחר, כיון שלא נאמר "ובערו עצים" מלמד על בין הערביים].**